

**DE GROTE PRIJS VAN NEDERLAND: FINALE SINGER-SONGWRITER
PARADISO AMSTERDAM, ZATERDAG 20 DECEMBER 2014**

De muzikale competitie 'De grote prijs van Nederland' (kortweg GPvNL) is al dertig jaar een begrip in muzikaal minnend Nederland. Voor de genres Bands, Singer-songwriter en Hiphop betekend deelname aan deze competitie de begin van een ontwikkelingstraject waar de acts zich door ontwikkelen op muzikale en promotionele zaken. De competitie eindigt getrouw in een finale in onze hoofdstad, waarbij wij hier een verslag doen van de Singer-songwriter finale in Paradiso.

Dat een keuze voor een zaal allesbepalend kan zijn, wordt al duidelijk bij binnenkomst. De toch al niet grote hoofdzaal van Paradiso is verkleind door het podium naar voren te halen. Een slimme zet, wat de intimiteit verhoogd tot het gevoel van een huiskamerconcert.

Dit opgewekte gevoel wordt ten volste benut door *A Brighter Light*, de eerste finale act van de middag. De formatie omtrent zanger / gitarist Ted Griffioen maken, zoals zelf gezegd, 'melancholische popliedjes met een vleuge hoop'. En hier is niks van gelogen. Met misschien wel de meeste (Europese) ervaring, met shows in onder andere Switzerland, Engeland en Nederland, worden liedjes over liefde en relaties prachtig klein gebracht. Om soms onder perfecte samenzang en instrumentale momenten een warme gloed in de zaal te toveren. Een prachtig begin van de muzikale middag.

De tweede act van de avond is **Nana Adjoa**. Nana Adjoa (echte naam: Nana Effah-Bekoe) is al jaren actief als muzikant. Als bassiste speelde ze voor allerlei artiesten en in bands in de meest diverse muzieksoorten. Als Nana Adjoa laat ze voor het eerst haar eigen geluid horen. De jaren ervaring is in haar zorgvuldig opgebouwde setlist terug te horen. Hoewel ze een in zichzelf gekeerde uitstraling hanteert, sleurt ze het publiek vanaf de eerste klanken mee in haar verhaal. Langzaam maar perfect getimed ontplooit zich een muzikale climax, welke ze met haar een na laatste nummer onderbreekt met een akoestisch verhaal. Om vervolgens met haar band te eindigen in een explosie van prachtig muzikaal geweld.

Voordat er een pauze in het programma wordt ingelast, mogen we eerst nog genieten van **Chelsea & Boudewijn**. In 2008 ontmoetten zangeres Chelsea Foreman en gitarist Boudewijn Willems elkaar op de Hogeschool voor de Kunsten in Tilburg. In 2010 besloten ze, na een aantal samenwerkingen met anderen, om samen verder te gaan. Zo ontstond muziek, welke het verhaal van ‘Chelsea en Boudewijn’ vertelden. Met de charmes en charisma van een Norah Jones pakt de zangeres de hele zaal in. Met een kraakheldere, dragende stem brengt ze de kleine liedjes loepzuiver en puur. in een stijl die doet denken aan de American Recordings van Johnny Cash brengt ze prachtige liedjes, welke in perfecte kalmte worden gespeeld door Boudewijn en de overige bandleden. Hoogtepunt van de set is het nummer *Rosemary*, waarbij Chelsea en Boudewijn samen beginnen, en de derde partij met de mondharmonica voor een waar kippenvel moment weet te zorgen.

Oprecht. Met dit woord valt de muziek van **Charl Delemarre** samen te vatten. Zijn rauwe muziek maakt in het publiek de nodige emoties los. De in Rotterdam woonachtende muzikant is eerlijk en omschrijft zijn diepe dalen met een emotionele precisie. Al rap na het kippenvel moment van Chelsea en Boudewijn komt Charl met het nummer *Zonder Jou*. Hierbij verruult hij zijn gitaar voor de piano en bezingt een stukgelopen relatie met een rauwheid en puurheid welke de hele zaal muisstil krijgt. Het feit dat het publiek na afloop even wacht (haast vergeet) te klappen zegt veel over de impact van de tekst. De variatie in zijn nummers is sowieso te prijzen. Naast het klein gebrachte eerder genoemde nummer, weet Charl ook te imponeren met zijn band, waarmee met name nummers *De storm* en *Het pad voltreffers zijn*. De grote vraag die mij opkomt, is of we hier met de nieuwe Ramses Shaffy te maken hebben, want dan gaat de (Nederlandse) muzikliefhebber hier in de toekomst nog erg veel plezier aan beleven. Hulde.

Na alle acts die ondersteund worden door een band, is **Iris Penning** de enige die in haar eentje de bühne betreedt. Dat je niet een hele band nodig hebt om je publiek te kunnen imponeren, bewijst deze dame met verve. Met haar prachtige gitaarspel zingt ze prachtige luisterliedjes, die hun inspiratie lijken te halen uit kunst, gedichten en literatuur. Als een ware filosoof zinspeelt de artiest, welke al voorprogramma's van onder andere de Dijk en Spinvis verzorgde, haar gedachten. Soms met alleen de gitaar, soms met een soort loopinstrument, waarmee ze haar eigen zang of gitaarspel opneemt en live aanvult. Op een James Blake achtige manier gaat ze in samenzang met zichzelf, waardoor ze haar nummers nog meer gelaagdheid meegeeft. Het applaus wat ze na afloop meekrijgt gaat minutenlang door, wat ze met verbazing graag in ontvangst neemt.

Na afloop van haar optreden viert ze meteen haar ep-release in de gangen van Paradiso, en staat ze voor alle belangstellenden rustig te signeren. Winnaar of niet, maar Iris Penning laat zien dat ze naast de muzikale timing met haar loopsysteem ook nog een prima timing beheerst op promotioneel en zakelijk gebied.

Als laatste, maar zeker niet de minste finalist volgt aan het eind van de middag De achttienjarige **Jeanne Rouwendaal**. Sinds anderhalf jaar schrijft ze ook haar eigen nummers en dit is momenteel de focus van haar muziek. dat leeftijd geen rol speelt in muziek, bewijst deze dame als geen ander. Ze beheerst een breed scala aan muziekinstrumenten en heeft daarnaast een aantrekkelijk en breed repertoire, welk varieert van kwetsbare ballads over de liefde tot pittige nummers met een duidelijk statement. Met haar uitstraling, charme en scherpe humor pakt ze het publiek volledig. Qua stijl deed haar muziek mij denken aan Lianna La Havas, Laura Mvula en Jessie Ware in het wat meer ingetogen werk. Ze heeft nu al alles wat het nodig is om te kunnen concurreren met deze (internationale) artiesten, dus dat belooft veel voor de toekomst.

Terwijl de jury in druk beraad gaat over wie er met de hoofdprijs vandoor gaat, kreeg het publiek een heerlijke opvulling van deze wachttijd voorgeschoteld. **Sofia Dragt**, de winnares van 2013, doet het podium nog aan met een intiem mini-concert Voor wie haar vorig jaar heeft gemist, of net zoals ik nu pas kennismaakt met de GPNL: Sofia Dragt is een zangeres welke vaak geïnspireerd wordt door natuurbeelden uit Gelderland. Vanachter haar piano neemt ze de luisteraar mee in haar muziek, waarbij ze in alle rust een verhaal verteld. 2014 is een succesvol jaar voor Sofia: naast vele optredens op festivals in Nederland, heeft ze in oktober 2014 haar debuutalbum 'I See You' uitgebracht.

Rond de klok van half zes is het dan uiteindelijk zover. Na een middag vol muzikale pracht van het beste nieuwe talent wat Nederland te bieden heeft op het gebied van Singer-songwriter, worden dan de winnaars bekend gemaakt. Inderdaad, want naast de Juryprijs is er de Publieksprijs. Deze laatste wordt nipt gewonnen door **Jeanne Rouwendaal**, maar de winnaar die met de hoofdprijs naar huis gaat is **Charl Delemarre**. Termen die uit zijn juryrapport naar boven kwamen, bevatten kreten als "Bomvol kwaliteit", "Hier zit een hit in!", "Puur en openhartig" en "De kern staat als een huis!" Na mijn eerste kennismaking met de GPNL kan ik een ding zeggen: deze avond kent alleen maar winnaars. Naast het feit dat al deze muzikanten een glansrijke carrière tegemoet zullen gaan, is het het aanwezige publiek in Paradiso, dat (jong en oud) weer veel nieuwe en prachtige muzikale ervaringen heeft opgedaan.

Tekst: Mike Warrink

Fotografie: NCO Photography